

Проект змін до Стратегії державної екологічної політики України на період до 2020 року

Підстави для внесення змін

- Угода про Асоціацію між Україною та ЄС
- Програма діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку “Україна—2020” і, відповідно, план заходів з її реалізації на 2015 рік
- Закінчується термін реалізації першого Національного плану дій з охорони навколишнього природного середовища на 2011-2015 роки (НПД), і другий НПД на 2016 – 2020 роки має відповідати оновленому баченню того, як Україні впроваджувати державну екологічну політику відповідно до Угоди про Асоціацію
- Міжнародна практика передбачає (в середньому, раз на 5 років) регулярне оцінювання і відповідне корегування політики з метою її удосконалення.

Етапи підготовки змін

1. Аналіз ефективності впровадження Стратегії та Національного плану дій за період 2011- 2014 роки
2. Діагностика Стратегії, в якій містилися аналіз ефективності системи державного екологічного управління, фінансова оцінка впровадження Стратегії
3. Підготовка проекту змін
4. Громадське обговорення та громадські слухання
5. Підготовка таблиці урахування пропозицій

Основні положення змін до Стратегії

- ✓ Сформовано бачення стану довкілля та суспільно-економічних відносин, якого України досягнути в 2050 році.
- ✓ Спираючись на висновки досяжності цілей та завдань чинної Стратегії, включаючи фінансову спроможність, було запропоновано продовжити термін дії Стратегії до 2030 року (середньостроковий відносно бачення до 2050 року).
- ✓ Формулювання цілей та стратегічних завдань відбувалося таким чином, щоб вони були спрямовані на ліквідацію причин, ніж наслідків.
- ✓ Відбулися агрегація подібних цілей, а також перерозподіл завдань, але не виключення, в результаті, цілей стало менше.
- ✓ Оптимізовано кількість індикаторів шляхом вибору найбільш інтегрованих з них і таких, що відповідають можливостям української системи збору та надання щорічної інформації.

Ціль 1. Формування в суспільстві екологічних цінностей та засад сталого споживання і виробництва.

7 стратегічних завдань

1. забезпечення імплементації в Україні джерел права ЄС сектору «Управління довкіллям та інтеграція екологічної політики в інші галузеві політики»;
2. забезпечення дієвості освіти для сталого розвитку, екологічної освіти та виховання, просвітницької діяльності з метою формування в суспільстві екологічних цінностей і підвищення його екологічної свідомості;
3. постійне інформування громадськості про:
діяльність органів виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища та ефективність впровадження ними правових актів;
стан навколишнього природного середовища та рівні забруднення довкілля,
4. забезпечення участі громадськості у прийнятті управлінських рішень у сфері охорони навколишнього природного середовища та природокористування;
5. забезпечення доступу громадськості до правосуддя з питань охорони навколишнього природного середовища та природокористування;
6. упровадження сталого споживання та виробництва, підвищення рівня поінформованості суспільства щодо значення й переваг його застосування;
7. розвиток партнерства між секторами суспільства з метою залучення до планування і реалізації природоохоронної політики усіх зацікавлених сторін.

Ціль 2. Забезпечення сталого розвитку та використання природно-ресурсного потенціалу України.

13 стратегічних завдань

1. підготовка та впровадження секторальної стратегії з охорони природи;
2. забезпечення імплементації в Україні джерел права ЄС секторів «Якість води та управління водними ресурсами, включаючи морське середовище» та «Охорона природи»;
3. упровадження екосистемного підходу в управлінську діяльність;
4. упровадження вартісної оцінки екосистемних послуг;
5. удосконалення кадастрів природних ресурсів, державної статистичної звітності з використання природних ресурсів та забруднення навколишнього природного середовища;
6. створення екологічно та економічно обґрунтованої системи платежів за спеціальне використання природних ресурсів, у тому числі природних ресурсів з асиміляційним потенціалом;
7. здійснення оцінки еколого-економічних збитків, завданих східним регіонам України у ході бойових дій в зоні проведення антитерористичної операції та розроблення й реалізація комплексної програми заходів з екологічного відновлення їх територій;

8. припинення втрат біологічного та ландшафтного різноманіття шляхом розширення територій природно-заповідного фонду та формування екологічної мережі;
9. створення на суходолі і морській акваторії та забезпечення збереження і функціонування репрезентативної та ефективно керованої системи територій та об'єктів природно-заповідного фонду, у тому числі транскордонних та природоохоронних територій європейського та міжнародного значення;
10. запобігання збільшенню площ сільськогосподарських земель та територіального розширення забудованих територій та інфраструктури;
11. забезпечення сталого та відновлюваного розвитку флори України, зокрема лісів;
12. забезпечення інтегрованого управління водними ресурсами на основі екосистемного підходу за басейновим принципом;
13. запровадження екологічно безпечних технологій проведення гірничих робіт з подальшою обов'язковою рекультивацією земель та екологічним відновленням територій, порушених внаслідок провадження виробничої діяльності.

Ціль 3. Забезпечення інтеграції екологічної політики в процес соціально-економічного розвитку України.

11 стратегічних завдань

1. підготовка та впровадження секторальних стратегій щодо: якості атмосферного повітря; якості води та управління водними ресурсами, включаючи морське середовище; управління відходами та ресурсами;
2. забезпечення імплементації в Україні джерел права ЄС секторів «Управління відходами та ресурсами», «Промислове забруднення та техногенні загрози», «Зміни клімату та захист озонового шару»;
3. упровадження нормативно-правового забезпечення обов'язковості інтеграції екологічної політики до інших документів, що містять політичні та/або програмні засади державного, галузевого (секторального), регіонального та місцевого розвитку;
4. запровадження підходів щодо еколого-соціально-економічного (сталого) планування розвитку регіонів;
5. визначення основних засад державної політики України у сфері зміни клімату з урахуванням ключових напрямків щодо запобігання зміні клімату, а також адаптації до зміни клімату;
6. ліквідація залежності економічного зростання від збільшення використання природних ресурсів і енергії та підвищення рівня забруднення довкілля;

7. зміна підходу до формування ставок екологічного податку як стимулу впровадження підприємствами більш екологічно чистого виробництва;
8. створення правових та інституційних передумов для забезпечення впровадження в Україні моделі «зеленої» економіки;
9. формування підходів до державного сприяння та стимулювання впровадження суб'єктами господарювання екологічних інновацій;
10. формування державної системи захисту критичної інфраструктури України;
11. розвиток систем екологічного управління, добровільної екологічної сертифікації та маркування продукції.

Ціль 4. Досягнення стану довкілля, який забезпечить соціально прийнятні рівні ризиків для цілісності екосистем та здоров'я населення.

5 стратегічних завдань

1. забезпечення імплементації в Україні джерел права ЄС секторів «Якість атмосферного повітря», «Якість води та управління водними ресурсами, включаючи морське середовище», «Управління відходами та ресурсами» та «Генетично модифіковані організми»;
2. мінімізація екологічних ризиків і запровадження керованого управління екологічним ризиком з метою захисту природних екосистем, здоров'я та благополуччя населення;
3. досягнення безпечного екологічного стану у місцях проживання територіальних громад України;
4. забезпечення виконання заходів зі зменшення обсягу винесення радіонуклідів за межі зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення;
5. запобігання неконтрольованому вивільненню генетично модифікованих організмів у навколишнє середовище.

Ціль 5. Удосконалення та розвиток державної системи природоохоронного управління.

8 стратегічних завдань

1. забезпечення імплементації в Україні джерел права ЄС сектору «Управління довкіллям та інтеграція екологічної політики в інші галузеві політики»;
2. розвиток й удосконалення природоохоронного законодавства та поліпшення рівня його дотримання;
3. інституційне посилення функцій природоохоронного управління Мінприроди шляхом створення його регіональних підрозділів (не менше чотирьох);
4. створення єдиної природоохоронної автоматизованої інформаційної системи;
5. забезпечення науково-інформаційної й інноваційної підтримки процесу прийняття управлінських рішень;
6. посилення спроможностей природоохоронного управління у здійсненні моніторингу навколишнього природного середовища та державного екологічного контролю;
7. вирішення питань цільового бюджетного фінансування природоохоронних заходів і забезпечення недержавного інвестування природоохоронних проектів;
8. удосконалення кадрової політики та професійної підготовки фахівців у системі охорони навколишнього природного середовища та природокористування».

Опрацювання пропозицій

Опрацьовано 243 пропозиції, що надійшли від:

- ✓ 29 представників громадськості та регіональних ДЕПР (191 пропозиція);
- ✓ 5 ЦОВВ (14 пропозицій);
- ✓ 8 структурних підрозділів Мінприроди (39 пропозицій).

Після громадських слухань, проведено підсумкове узагальнення коментарів до законопроекту і документ направлено до центральних органів виконавчої влади на погодження.

Погодження законопроекту

На сьогодні законопроект погоджено:

- ✓ **без зауважень** Мінсоцполітики, Міноборони, Мінінформполітики, МВС, Мінмолодьспорт, Мінінфраструктури, Міненерговугілля, МОЗ, Мінкультури, Мінекономрозвитку, МОН;
- ✓ **із зауваженнями** МЗС, Мінрегіон, Мінагрополітики, Мінфіном;
- ✓ 05.10.2015 подано до Мін`юсту для проведення правової експертизи.